Az ún. szejma–turbinói bronzok elterjedésének kora. Az ón és réz ötvözetéből készült kiváló minőségű bronztárgyakat (késeket, lándzsákat, tokosbaltákat, vésőket stb.) főként a névadó két temetőben, a Perm melletti turbinóiban és a Nyizsnyij Novgorod közelében feltárt szejmaiban találták. E tárgyak öntőmintái azonban Kelet-Európában ismeretlenek, s -ekko-riban itt s az Urálban sem bányásztak ónt. Az elemzések beigazolták, hogy az ón az Altaj hegységből származik, a hasonló tárgyak öntésére szolgáló minták is -Szi-bériában, a mai Omszk és Tomszk közötti területen elhelyezkedő -szamuszi bronzkori műveltség (→ 1600/1500–1300/1200) településein láttak -nap-világot. A kutatók feltevése szerint a nyugat-szibériai népesség csoportjai – akik lótartók voltak (a szejmai kés markolatán két felkantározott ló szobrocskája látható) – a jelzett időszak elején tették meg a hosszú vándorutat Európába, s később a helyi – zömmel finnugor nyelvű – lakosságba olvadtak be. Fémművességi hagyományaikat a volga–kámai finnugorság folytatta tovább.